

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αί εκ Χίου εϊδήσεις φοβεραί. 20,000 ἄστεγοι. Θύματα πολλά. Εὐτυχῶς ἡ κυβέρνησίς μας ἀνέπτυξε μεγάλην δραστηριότητα. Οἱ σταλυσόμενοι ἱατροὶ εἰσὶν οἱ κύριοι Δ. Μακκάς, Λούης, Κατερινόπουλος, Σπάθης, Παπαϊωάννου καὶ 4 δόκιμοι. Συγχρόνως καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν θὰ στείλῃ καὶ τὸν στρατιωτικὸν ἱατρὸν κ. Τράϊμπερ μετ' ἄλλων δοκίμων. Σκηναὶ δὲ σταλῇσονται διακόσιαι.

Ἔτοιμάζονται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς Χίον ἐπὶ ταῖς τελευταῖαις συμφοραῖς τῆς κακοδαίμονος νήσου δύο πολεμικὰ ἀτμόπλοια μετ' ἀνδρῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαιτουμένων πρὸς περίθαλψιν.

Ἐκτακτον πίστως 50,000 δραχμῶν διενήργησε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπὲρ τῶν ἐν Χίῳ παθόντων.

Τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως ἀπὸ τινος περὶ τὴν 10ην περὶ-που ἐσπερινὴν ὥραν συνταράσσουσι πυροβολισμοί. Τρέχουν οἱ τῆς γειτονίας, ἐρωτῶσι περίφοβοι τί συμβαίνει· φυσικὰ δυστύχημά τι ὑπονοεῖται. Οἱ πυροβολισμοὶ ρίπτονται τακτικὰ ὑπὸ μερικῶν χάριν γούστου διασκεδάζουν μὲ τὸν κρότον, καὶ μὲ τὴν ἀνησυχίαν τῶν προστρεχόντων ἀνθρώπων. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὅτι τὰ ριπτόμενα ὅπλα εἶνε ἐνσφαιρα· ὥστε ἐκτὸς τῆς ἀναστατώσεως τῆς συνοικίας, δύναται νὰ συμβῇ καὶ δυστύχημα, ἂν, μὴ προλαβοῦσα ἡ ἀστυνομία, δὲν περιορίσῃ τοὺς ταραξίας.

Αἷγον. Αἰχμάντος τρίτου δεκαημέρου Σεπτεμβρίου, ἐξήχθησαν σταφιδοκαρποὺ λίτραι ἐνετικαὶ 2,177,213· συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πρότερον ἐξαχθέντος ἐκ λιτρῶν 11, 838, 192, ὅλον τὸ μέχρι τοῦδε ἐξαχθὲν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς λίτρας 14.637,229.

Νομίζετε ὅτι ἐξεμπερεῦσαμεν καθ' ὅλοκληρίαν ἀπὸ τὴν ἀηδὶαν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν; Ἀκόμη. Ἀπειλεῖται ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου Τσόχα, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑποψήφιος οὗτος προήδρευε τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Δὲν ἔρριψεν ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τὸν δεινὸς ἀκρωτηριασθέντα ἀτυχῇ νέον Κωνσταντινίδην σκέψις αὐτοκτονίας, ὡς ἐγράφη, ὑπὸ τινων ἐφημερίδων, ἀλλ' αἰφνιδία ζάλη καταλαβοῦσα αὐτὸν ἱστάμενον ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἀποβάθρας ἅμα τῇ προσεγγίσει τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας, καὶ προτιθέμενον νὰ καταβῇ εἰς Πειραιᾶ· εὗρέθη μάλιστα καὶ τὸ εἰσιτήριο ἐπὶ τοῦ πύλου του. Εἶνε ἀληθές ὅτι καταβλήθεις ὑπὸ διανοητικοῦ μόχθου ἔπασχεν ὁ νέος ὑπὸ ἀϋπνίας καὶ τινος μελαγχολίας συνεπῶς· ἀλλὰ ἦτο φύσει δειλός, ἀπληγέτο δὲ διὰ τόσῳ φρικώδη ἀπόφασιν σθένος, οὐ ἔσπερεῖτο νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἐκουσίως ἐγένετο θῦμα.

Σήμερον τὴν πρωίαν κατεκόπτετο ὑπὸ τῶν πελέκεων τῶν ἐργατῶν ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀπέναντι τῆς βουλῆς λευκή. Ἡρωτήσαμεν διερχόμενοι, τὴν αἰτίαν τῆς θανατικῆς αὐτῆς

ἐκτελέσεως, καὶ μᾶς ἀπήντησεν εἰς ἐργάτης ὅτι «ξεράθηκε» Ἐν τούτοις εἰς τοὺς κατὰ γῆς ριπτομένας κλώνας τῆς παρετηρήσαμεν ἀρκοῦσαν εἰσέτι θαλλερότητα καὶ πρασινάδα καὶ φύλλωμα, ὥστε νὰ θεωρήσωμεν πρόωρον καὶ σκληροτάτην τὴν καταδίκην. Ἀν' ὅμως ὁ λόγος τῆς ομοιότητος καὶ καλλιτεχνικῆς συμμετρίας τῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν δένδρων ὑπηγόρευσε τὴν κοπὴν, νομίζομεν ὅτι μυριάκις προτιμώτερον ἦτο νὰ ἐκρίζωθῃσι τὰ νανοειδῆ καὶ κονισαλέα καὶ ραχιτικά ἐκεῖνα πευκίδια, τὰ ἀσχημίζοντα τὴν ὁδὸν Σταδίου, καὶ νὰ διασωθῇ ἡ ὑπερήφανος λευκὰ ἦτις καὶ μὲ τὴν παρακμήν τῆς ἀκόμῃ ἐστόλιζε τὸν δρόμον. Ὀντος δὲ τοῦ λόγου περὶ δένδρων, δὲν ἐννοοῦμεν οὐδὲ τὴν καταστροφὴν τῶν πρὸ τοῦ νέου ταχυδρομείου ζευγαρωτῶν καὶ καμαρωμένων καὶ σκιερωτάτων δένδρων διὰ λόγους ψυχρᾶς ἐτικέτας, οὕτως εἰπεῖν, τῶν μεγάλων πόλεων, μὴ καταδεχομένης ἐν τῇ διατάξει τοῦ σιγυρίσματος τῆς νὰ ξεμυτίσῃ εἰς καμμιὰ γωνίτσα ἀνώμαλός τις παράστασις εἰδυλίου καὶ ἀγροτικότητος.

Περὶ τῶν ἐν τῷ «Αἰῶνι» καὶ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» δημοσιευθεῖσων διατριβῶν καὶ ἀνταποκρίσεων τῶν καθαπομένων τοῦ ἡμετέρου ἐκ Θεσσαλονίκης ἀνταποκριτοῦ ὅστις ὑπὸ τρεῖς ἀστέρας ἔγραψε ἡμῖν δύο ἐπιστολάς, ἐξ ὧν ἰδίως ἡ πρώτη ἐνεποίησεν ἐνταῦθα καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν, θαυμασθεῖσαν καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν διὰ τὸ πλῆθος τῶν δι' αὐτῆς ἐκφρασθεῖσων ἀληθειῶν, θέλομεν γράψαι προσεχῶς. Ἀπὸ τοῦδε ὅμως λέγομεν τὸν ἐν Βιτωλίοις κ. Δοκὸν, ὅστις βέβαια εἶνε ὁ προκαλέσας ταῦτα πάντα ὅτι μὲ φωνὰς καὶ μὲ διατριβὰς δὲν ἐξαλείφονται τόσῳ δυναταὶ ἐντυπώσεις, ὡς αἱ τῆς ἐπιστολῆς ἐκεῖνης.

Ἐν Πειραιεὶ εἰς θέσιν Καμίνια Πειραιῶς ὁ Δ. Γκαβαλιᾶς ἐξ Ἀνδρου ἐτραυμάτισε κατόπιν ἐριδος διὰ σιδήρου τινὸς τὸν Π. Γονίδην, μὴ συλληφθεὶς.

Χθὲς καταμεσήμερα ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ, τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ ὁ Μ. Στυλιανοῦ ἐτραυμάτισεν ἐπικινδύνως τὸν Π. Κουρδῆν· ὁ δραστής συνελήφθη.

Καταγγέλλονται ἡμῖν ἐκ Πειραιῶς λεπτομερῶς καὶ ἐντόνως ἀναμφίβολα βιβλιοκαπηλικά ἐγκλήματα τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐκεῖσε Γυμνασίου, διαπραττόμενα κατὰ τῶν πτωχῶν μαθητῶν, ἢ κάλλιον κατὰ τῆς τσέπης τῶν ἀτυχεστέρων αὐτῶν γονέων. Γινώσκομεν ὅτι ἡ βιβλιοκαπηλεία ἐξασκεῖται παρ' ἡμῖν ἀπροσκόπτως καὶ ἀτιμωρητί· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἥδη ἔσχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ λάβωμεν γνῶσιν τοῦ τρόπου καθ' ὃν συνήθως διαπράττεται, ἐξ ὧν σμμένων ὑποδείξουν τοῦ ἐκ Πειραιῶς ἐπιστέλλοντος. Ἐκτὸς τῶν ἀπαραιτήτως χρησίμων βιβλίων, ἡ βιβλιοκαπηλεία εἰσάγει ὡς ἐφέδρους, καὶ τὰ βοηθητικά. Καὶ διὰ μὲν τὰ οὐσιώδη μαθήματα, ὑπομονή! ἀλλὰ δι' ἐν μάθημα δευτερεῖον τί χρειάζονται πρὸς Θεοῦ! τέσσαρα καὶ πέντε βιβλία; Οὕτως ἐν τῷ Γυμνασίῳ Πειραιῶς ὡς ἱερὸν μάθημα διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Γ', ὑπάρχει ἐν τῷ προγράμματι ἡ Κατήχησις Ζανουβίου, ἀξίας 2 δραχμῶν. Ἀρχονται τὰ μαθήματα, καὶ ὁ τῶν ἱερῶν Καθηγητῆς τοὺς φορτῶναι καὶ τὴν Συμβολικὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, βιβλίον ὑπ' αὐτοῦ συγγραφέν, συνέχειαν τοῦ πρώτου τόμου, ἐκδοθέντος περίπου καὶ ἐπιβληθέν-

τος και εκείνου εις τούς μαθητάς, τὸ ὅλον δραχμαὶ 7, μετὰ τῆς προσδοκίας καὶ τῶν ἐφέξης τῶμων. Μετὰ ταῦτα προσφέρεται εἰς τούς μαθητάς *Δογματικὴ Θεολογία*! δρ. 3.25. Δὲν ἐτελειώσαμεν. Ὁ αὐτὸς Καθηγητὴς ἀπαιτεῖ νὰ ἀγοράσουν οἱ μαθηταὶ, ὅπερ καὶ ἐπραξαν, τὴν *Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν*, δρ. 2.50, καὶ τὴν *Ἀλήθειαν τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησίας*, δρ. 5! Καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ὅσῳ νὰ τελειώσῃ τὸ ἔτος, ἔχει ὁ Θεός. Καὶ ἀπ' ὅλα αὐτὰ θὰ προφθάσῃ νὰ παραδῶσῃ 80 μόνον σελίδας Κατηχήσεως. Τώρα φαντασθῆτε ἂν δι' αὐτὸ τὸ μάθημα ἀπαιτεῖται τόση δαπάνη, τί συμβαίνει κατ' ἀναλογίαν διὰ τὰ ἄλλα μαθήματα.

Τὰ κακόμοιρα τὰ ἐκθετα! Σήμερον εὐρέθη ἐν τοιοῦτο νεκρὸν περιτυλιγμένον λινάτσῳ ἐξωθεν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρίτση.

Ἐν Πειραιεὶ οὐδεὶς προσεβλήθη ὑπὸ εὐλογίας· 50 ἄτομα ἐνεβολιάστησαν.

Τέλος πάντων ἀπεφάσισεν ἡ γείτων μας Τουρκία νὰ ἐκδῶσῃ καὶ μίαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ ἐνὸς τῶν ἀπείρων ληστῶν τῆς. Ἡ ἀπόφασις εἶνε ἀληθὲς δὲν ἐξεδόθη ἀκόμῃ, ἀλλ' αἱ ἀνακρίσεις μέχρι τῆς ὥρας ἐπιβαρύνουσι φοβερὰ τὸν παραδοθέντα ληστὴν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ᾔνοι κατὰ τὴν ἐν Σμύρνῃ τοῦλάχιστον προδιάδοσιν, ὁ θάνατος. Φόνος, ἀρπαγαὶ καὶ ὅλα τὰ παρομαρτοῦντα ἀείποτε τῇ ληστείᾳ εἶναι τὰ ἐπαθλα τοῦ ἀγριανθρώπου αὐτοῦ, ὅστις ὀνομάζεται *Κέλ-Χασάρ*. Καὶ νὰ τὸν ἰδῆτε, δὲν θὰ τὸ πιστεύσετε! Εἶναι ἓνας ἰσχνός, μᾶλλον κοντός καὶ μὲ λεπτὸν μύστακα *Ζεϊθέκος*, τοῦ ὁποίου οὔτε τὸ βλέμμα, οὔτε ἡ μορφὴ, οὔτε τὸ ἀνάστημα ἐνέχουν τι τὸ ἐκτακτὸν ἢ τὸ τρομακτικόν.

Τὰς πρώτας ἡμέρας διήρχετο ἐλεύθερος ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς

Σμύρνης. Μάλιστα ἂν θέλετε, ἦτο καὶ τὸ ἐπίσημον πρόσωπον τῆς ἡμέρας, καθὼς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἀκόμῃ παραδοθέντες λησταί. Τόσον ὥστε πολλοὶ εὐρίσκοντο οἱ ζηλεύοντες τὴν θέσιν του. Καὶ βέβαια, ἀφοῦ, μὲ 1000 ἢ 1500 ἴσως λίρας εἰς τὸ θυλάκιον, διήρχετο ἐλευθέρως τὰς ὁδοὺς, ἐποτιζέτο διὰ τῶν χρημάτων τῆς δημαρχίας, ἐθεωρεῖτο τρόπον τινα ὡς τὸ ἄνθος τῆς ὀθωμανικῆς γενναιότητος, καὶ ἦτο τὸ ἐπιβλεπτότερον πρόσωπον τῆς Σμύρνης.

Ἄλλ' αἴφνης ἐπῆλθε μήνυσις ἐπὶ φόνῳ, ὅθεν καὶ ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἡ προσεχὴς καταδικαστικὴ ἀπόφασις. Ὅπως δὴ ποτε ὅμως ἡ κεφαλὴ τοῦ διαβητοῦ ληστοῦ ἐσεται πάντοτε ἀσφαλὴς, διότι ἡ φιλευσπλαγχνία τοῦ Παδισάχ δὲν ἐπιτρέπει, ἀπὸ καιροῦ ἤδη, τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις.

Ὁ Φαλέζ, μεταβὰς τὴν δευτέραν προχθὲς εἰς τὴν δημαρχίαν, πρὸς θεώρησιν τοῦ φιλλαδίου τῆς ἐξ 126 δραχμῶν κατὰ μῆνα συντάξεώς του, ἀπήντησε σωρὸν συναδέλφων του ἱσταμένων εἰς τὴν κλίμακα.

— Χαῖρ-ολά, ὁρὲ γεροντόλικοι, τοὺς λέγει, τί τρέχει καὶ δὲν ἀνεβαίνετε;

— Δὲν θέλουν, τῷ ἀπαντᾷ, χήρα τις, νὰ υπογράψῃ τὴ μαύρη σύνταξί μας καὶ ὁ σπητονοικοκύρης μου θὰ μὲ βγάλῃ στὸ δρόμο.

— Πῶς τοῦτο; ἠρώτησε τότε γραφεὰ τινα, ἅμα τῇ ἀνδρῶ του.

— Διότι, ἀπήντησεν ὁ γραφεὺς, δὲν ὠρκίσθησαν ἔτι οἱ νέοι πάρεδροι, τῶν δὲ παλαιῶν ἔληξεν ἡ δικαιοδοσία.

— Δὲν εἶναι λοιπὸν οὐδεὶς ἐδῶ; δὲν ὑπάρχει ἐξουσία;

— Ὅταν ὠρκισθῶσιν, ἀπήντησε σοβαρῶς ὁ ὑπάλληλος.

Ὁ Φαλέζ τότε μετέβη εἰς τὸν οἶκον παλαιοῦ παρέδρου.

— Δὲν δύναμαι, τῷ λέγει ἐκεῖνος, νὰ υπογράψω, διότι ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου ἔπαυσα νὰ ᾔμαι πάρεδρος.

18

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

18

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 582)

Ἦτο ἐσπέρα. Ἐλάμβανε τὴν παιδαριώδη εὐχαρίστησιν νὰ βλέπῃ, διὰ τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης του τὴν ἐκτεταμένην γραμμὴν τῆς ὁδοῦ Λαφαγέτ, ποικιλομένην ἀπὸ τοὺς φανούς τοῦ αερίωφωτος. Ἡ κίνησις τῆς μεγάλης πόλεως τὸν νύχαισται. Τὸ βάδισμα τῶν διαβατῶν τοῦ ἐφαίνετο ὅτι εἶχε ζωηρότητα καὶ ἰδιαιτέραν τινα εὐθυμίαν. Ἡ ἐν ταῖς ὁδοῖς κυκλοφορία ἦτο θορυβώδης. Εἰς τὸ σταυροδρόμι τοῦ προαστείου Μόντ-μάρτρ, ἔπεσεν εἰς ἀδιέξοδον κύκλον ἀμαξῶν· οἱ ἀμαξή-

λάται ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους μὲ ζωηρότητα, καὶ οἱ πεζοὶ ὠλίσθανον σχεδὸν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς τῶν ἵππων, ἐπειγόμενοι νὰ προχωρήσωσιν. Ἡ ἀμαξία του σταματήσασα πρὸς στιγμὴν, ἀνεχώρησε καὶ πάλιν, διήλθε κατὰ μῆκος τὸ τεῖχος τοῦ κήπου τοῦ μεγάρου Ρότσσιλδ, καὶ αἴφνης, ὁ δούξ εὐρέθη ἐν μέσῳ τοῦ βουλευθάρτου.

Ἡ καρδιά του συνεσφίγγθη. Πολλοὶ ἀμαξαὶ ἐβάδιζαν κατὰ γραμμὴν, διευθυνόμεναι πρὸς τὴν Ὁπεραν. Εἰς τὸ βάθος τῶν εὐρυχώρων λαντῶ, ἐφαίνοντο ἐντὸς τῶν κομψῶν των φορεμάτων, αἱ γυναῖκες, ἔχουσαι τὴν κεφαλὴν τυλιγμένην μὲ λεπτὰ ἐκ δαντελλας σάλια. Αἱ διαλείπουσαι τῶν φανῶν λάμψεις, αἱ ὁποῖαι ἔρριπτον θαμβὸν φῶς ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ θεάτρου, ἔκαμαν ν' ἀκτινοβολῶσιν αἱ περικεφαλαῖαι τῶν ἐφίππων χωροφυλάκων, οἵτινες τυλιγμένοι μὲ τοὺς μανδύας των ἔμενον ἀκίνητοι ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας. Ἐν τῷ μέσῳ τούτῳ τοῦ βουλευθάρτου καὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν ἡ κίνησις ἦτο ζωηροτάτη. Αἱ βιτρίναι τῶν ἐμπορικῶν ἐλαμπον ἐν τῷ σκότει, τὰ πεζοδρόμια ἦσαν μαῦρα ἀπὸ τὸν ἐπ' αὐτῶν κόσμον. Ἦτο ἐκεῖ ἡ μαγικὴ εἰκὼν τῶν Παρισίων κατὰ τὴν νύκτα, ἥτις ἐφανεροῦτο ἐν ὅλῃ τῇ τῇ λάμπει καὶ τῇ καλλονῇ.

Ἡ ἀμαξία παρέκαμψε τὴν ὁδὸν τῆς Νίκης καὶ μετὰ τινα λεπτὰ ὁ Γάστων εὐρίσκετο πρὸ τῆς θύρας τῆς Λέσχης. Κατέβη τῆς ἀμάξης του ὀλίγον ζαλισμένος, ἔχων ἀκόμῃ τὰ ὦτα πλήρη τοῦ ἐκνευριστικοῦ θορύβου τοῦ σιδηροδρόμου, μὲ

Μετέβη εἰς νεοεκλεχθέντος.

— Δὲν δύναμει τῷ ἀπαντᾷ, καὶ οὗτος ἐπίσης, διότι δὲν ὠρίσθημεν ἔτι οἱ νέοι πάρεδροι.

— Περίεργον, εἶπε τότε ὁ Φαλέζ, κινῶν τὴν κεφαλὴν μὲ-
χρι τοῦδε ἐγνώριζον ὅτι μόνον διαλείπων πυρετὸς ὑπάρχει,
ἀλλ' οὐδέποτε ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ καὶ
διαλείπουσα ἐξουσία.

— Ὅλα νὰ τὰ περιμένῃς, τὸν ἀπαντᾷ ὁ χαρίεις πάρεδρος
γελῶν, ἀφ' οὗτου ἐπάτησεν ἡ κατάρρα καὶ ἐγίναμεν **πρό-
τυπον.**

— Δὲν πᾶν λοιπὸν στὸν διάβολο καὶ πρότυπα καὶ ἀντί-
τυπα, ἀνέκραξε τότε ὁ Φαλέζ μετ' ἀγανακτήσεως καὶ μά-
λιστα μίαν ὥραν ταχύτερον διὰ νὰ ἀναπνεύσωμεν,

Παρέστημεν μάρτυρες περιέργου σκηνῆς, μαρτυρούσης τὴν
ἡμερότητα τῶν ἡθῶν μας. Ἡ σκηνὴ ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς
Νεαπόλεως. Ὁ ἥρως τῆς σκηνῆς κρεοπώλης, περιφέρων εἰς
πώλησιν τὸ κρέας του. Τὸ θῆμα, ὁ ἀγοραστὴς, ταπεινὸς φου-
στανελλοφόρος, νέηλος, ὡς ἐφαίνεται. Ὁ φουστανελλοφόρος ἀ-
γοράζει μίαν ὀκτὼν κρέας· ἀλλὰ μόλις τὸ πέρνει 'ς τὰ χέρια,
τὸ ἀνακαλύπτει ἀχρεῖον, σκωληκῶδες· ζητεῖ νὰ τὸ ἐπιστρέ-
ψῃ· συγχρόνως ὁ κρεοπώλης κάμνει ἐπιδεξιῶς νὰ πείσῃ τὸ ἐ-
πιστρεφόμενον κατὰ γῆς, δηλοῖ ἀγριώτατα ὅτι δὲν τὸ δέχε-
ται· θελεῖ νὰ ἐπιμείνῃ ὁ ἀγοραστὴς, ἀλλ' ὁ χασάπης ἐξά-
πτεται. «Πάρ' το ἡ σὲ σφάζω!» ἦσαν αἱ λέξεις του. Ὁ
πτωχὸς ξένος ἠναγκάσθη ἐκὼν ἄκων νὰ ὑποκύψῃ· ἔσκυψε,
τὸ ἐπῆρε ἀπὸ τὴν γῆν καὶ ἐπῆγεν εἰς παρακειμένην βρύσιν
νὰ πλύνῃ τὸν ἐπ' αὐτοῦ βόρβορον, ἀν' ὅχι τὰ σκουλήκια του.
Παρατηρήσεως δὲ γενομένης ὑπὸ τινος τῷ κρεοπώλῃ ὅτι ἂν
ἦτο ἄλλος τις ὁ ἀγοραστὴς ἠδύνατο νὰ χυθῇ αἷμα. ἀπήντη-
σεν, ἀποχωρῶν θριαμβευτικῶς, κυνικώτατα: «Μωρὲ μεγάλην
δουλειὰ ποῦ θὰ μ' ἐπῆγαιναν 'ς τὴ φυλακὴ!»

ὀφθαλμοὺς θαμβωμένους ἀπὸ τὰ φῶτα. Κατακουρασμένοι,
ἀνέβη εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχον ἐτοιμάσει καὶ ἐ-
κοιμήθη ἀνευ διακοπῆς τοῦ ὕπνου του, μέχρι τῆς πρωίας.

Ὁ Γάστρων δὲν εἶχεν ἀπομακρυνθῇ τόσον καιρὸν ἐκ Παρι-
σίων, ὥστε νὰ χάσῃ τὰς παρισινὰς του ἐξεις. Τὸ ρωσσι-
κὸν βερνίκι ἔπεσεν ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ ἀνευρέθη παρισινὸς
ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἐν τούτοις ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐμε-
θύσκετο ἀπολαμβάνων τὸ Παρίσι του. Ἐπεριπάτει εἰς τὰ Ἡ-
λύσια πεδία, εἰς τὸ Δάσος. Ἐχάζωνεν ἐπ' ἄρκετὸν ἐξωθεν τῶν
καταστημάτων καὶ διέτρεξε τὰ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Μαγδαλη-
νῆς καὶ τοῦ βουλευσάτου Μοντμάρτρο χίλια βήματα εὐτυχῆς,
ὡς παιδίον. Ἐτρεξεν εἰς τὰ μικρὰ θεάτρα καὶ ἐξηπλώθη εὐ-
χαρίστως ἐπὶ τοῦ καθίσματός του, ἂν καὶ ἦτο πολὺ στενὸν
καὶ ὄχι καλὰ ταπετασμένον. Ἡσθάνετο ἐσωτερικὴν εὐχα-
ρίστησιν, ἐκχειλίζουσαν εἰς διαρκεῖς θαυμαστικὰς ἐπιφωνήσεις.
Κατὰ βάθος, τοῦ ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἐλευθερωθῇ ἀφ' οὗτου ἐγ-
γατέλιπε τὴν Ρωσίαν. Εἶχεν ὕψος ἀνθρώπου ἐπανελθόντος
ἐκ τῆς ἐξορίας ἢ διαφυγόντος ἐκ τοῦ κατέργου. Ἦτο ἐλεύ-
θερος τώρα· ἀνέπνευεν.

Αἱ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ὑποθέσεις του ἐτελείωσαν εἰς τρεῖς ἡ-
μέρας. Ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος.
Ἦθελε νὰ παρουσιασθῇ ἑξαφνα εἰς τὴν μαρκησίαν καὶ τὴν
Κλαίρην, αἱ ὁποῖαι ἤξευρεν ὅτι εὕρισκοντο εἰς Μπωλιέ. Ἐκ
τῶν προτέρων ἀπεμύζα τὴν εὐχαρίστησιν, ἣν ἠθελε τῷ προ-
ξενήσει ἢ ἐκπληξίς των, ἤκουε τὰς φωνὰς των. Οὔτε μ' ἐν

**Παρόραμα, διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῶν
Κρητικῶν Γάμων.** Μεταξὺ τοῦ 16 καὶ 17 τυπογρα-
φικοῦ φύλλου παρελείφθη ἐκ τυπογραφικῆς ἀπροσεξίας μία
σελὶς ἣν θέλομεν ἀνατυπώσει καὶ διανεῖμει τοὺς συνδρομη-
τὰς ἡμῶν.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗΙ

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Χανίων:

«Οἱ ἐν Ρεθύμνῳ συνελθόντες ἀντιπρόσωποι μετὰ ὄριμον
σύσκεψιν ἀπεφάσισαν νὰ μὴ συνταχθῇ οὐδὲν εὐχαριστήριον
ὑπὲρ τοῦ Φωτιάδου, πρὸς τοῦτο δὲ συνέταξαν πρακτικὸν ὅ-
περ ὑπέγραψαν πάντες οἱ συνελθόντες. — Μεθ' ὅλας τὰς ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως διαταγὰς πρὸς εἰσπραξίν τῆς βακουφι-
κῆς δεκάτης, οὐδεμία εἰσέτι ἀπετολήθη ἐνέργεια ὑπὸ τῆς
Διοικήσεως. Τὸ φρόνημα τῶν κατοίκων ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ,
ἀκμαῖον πάντοτε, οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν.

Ἐμάθομεν σήμερον ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων τὴν ἀ-
πόλυσιν τοῦ παρ' ἡμῖν Ἑλλήνος προξένου κ. Μαυρομμάτη·
ἡ ἐντύπωσις ἐκ τούτου ἦτο ἐκ τῶν οἰκτροτάτων. Μίαν παρα-
τήρησιν ἡμεῖς θὰ ἀποτείνωμεν τῇ ἐλληνικῇ κυβερνήσει. Οἱ ἐν-
ταῦθα Ἕλληνες ὑπήκοοι εἰσὶν ὀλίγιστοι· ἐὰν φρονῇ ὅτι τὸ ἑλλ.
προξενεῖον σκοπὸν μόνον ἔχει τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέ-
σεων τῶν ὑπηκόων του, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο ἀπλούστατον προ-
ξενικὸν πρακτορεῖον μὲ ὀλίγα ἐξοδα. Ἐὰν ὅμως ἡ ἑλλ. κυ-
βέρνησις θέλῃ νὰ διατηρῇ καὶ γόητρον παρ' ἡμῖν καὶ χίλια
Γενικά προξενεῖα ἐὰν ἰδρῶσιν, δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃ, διὰ τοῦ
τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον φαίνεται θέλουσα νὰ πολιτεύονται οἱ
ἐνταῦθα προξενικοὶ ὑπάλληλοί της. Ἐὰν ὅμως αἰσθάνεται ἀ-
καταμάχητον ὄρεξιν νὰ ἐξοδεύῃ πολλὰ, ἡμεῖς θὰ τῇ συστή-
σωμεν καὶ ἐν ἄλλο. Ὑπάρχει παρ' ἡμῖν εἰς ὀθωμανὸς, οὐτινος
ὁ φανατισμὸς εἶνε παροιμιώδης· ὀνομάζεται Ἀχμέτ Ἐφένδης

βασίλειον δὲν θ' ἀντήλασσε τὴν ἡδονήν, ἣν θὰ ἡσθάνετο νὰ
φθάσῃ εἰς τὸ Μπωλιέ αἰφνιδίως.

Περιπατῶν ἀσκόπως ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀδα-
μαντοπωλεῖον τοῦ οἰκογενειακοῦ προμηθευτοῦ καὶ ἠγόρασε
ἓνα ὠραιότατο δακτυλίδι διὰ τὸν ἀραβῶνά του, ἓνα μεγάλ-
ον σάπφειρον, περιτριγυρισμένον μὲ μικρὰ μπριλλαντάκια,
δεμένα μὲ σπανίαν τελειότητα. Ἐφαντάζετο ὅτι προσέφερεν
εἰς τὴν Κλαίρην τὸ ἐκ λευκοῦ βελούδου κεμηλιούχιον. Αὐτὴ
τὸ ἤνοιγε, καὶ μειδιῶσα τοῦ ἐδίδε τὸν χρυσοῦν ἐκείνον κυ-
κλίσκον, διὰ νὰ τῆς τὸν περάσῃ μόνος του εἰς τὸν λεπτοφυῆ
δάκτυλόν της τὸν ἀπολήγοντα εἰς ροδάλον ὄνοχα. Καὶ αὐτὴν
τὴν φορὰν ἐτελείωναν πλέον τὰ ψέμματα, ἦτο σύζυγός της·
τὸ δακτυλίδι ἦτο ὁ πρῶτος κρίκος τῆς ἀλύσσεως, ἥτις ἔμελλ-
ε νὰ τοὺς συνενώσῃ.

Τὴν προτεραιάν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὁ δοῦξ, ἐπανερχό-
μενος ἐκ τοῦ θεάτρου, εὔρε τὴν ἐν τῇ Λέσχῃ κίνησιν ζωηρο-
τέραν ἢ ἄλλοτε. Ἠρώτησε καὶ ἔμαθεν ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ κίνη-
σις, τὰ φῶτα, ἡ ταραχὴ προήρχοντο ἀπὸ ἐκτακτον παρά-
στασιν, ἥτις ἐδίδετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐορτῶν. Ἐκλεκτὸν ἀ-
κροατήριον εἶχε συναθροισθῇ διὰ ν' ἀκούσῃ τὴν Ἀνατροπὴν
τῆς πριγκηπέσσης, μελοδραμάτιον εἰς δύο πράξεις, συντεθὲν
ἀπὸ δύο εὐφρεῖς ἀνθρώπων, ἀνῆκοντας εἰς τὴν καλλιτέραν
κοινωνίαν, ἀπὸ τὸν δοῦκα τοῦ Φεράς, ὅσον ἀφορᾷ τὸ δραμα-
τικὸν μέρος, καὶ ἀπὸ τὸν κύριον Ἰούλιον Τρελάν, ὅσον ἀφορᾷ
τὴν μουσικὴν.